

**ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou, LL.M. v právní věci žalobkyně: **Z.N.**, bytem ■■■, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o **žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne ■■■, č. j. ■■■**,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne ■■■, č. j. ■■■, se **z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně domáhala přezkoumání napadeného rozhodnutí, kterým byly zamítnuty její námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne ■■■, č. j. ■■■, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu podle § 41 odst. 3 zákona číslo 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Jablonec nad Nisou (dále jen „OSSZ“) ze dne 23. 10. 2014 žalobkyně není invalidní pro invaliditu druhého stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně.

Žalobkyně v žalobě namítala, že depresivní porucha, která jí byla diagnostikována, ji neomezuje pouze v některých denních aktivitách, ale úplně ve všech směrech v průběhu celého dne. Celý den ji také zatěžuje bolest břicha. Zvláště vyčerpávající jsou záchvaty migrény, kdy není schopna prakticky ničeho, má silné bolesti hlavy, pociťuje tlak do očí, má zvýšenou teplotu, pocit na zvracení a cítí se celkově slabá. S napadeným rozhodnutím žalobkyně nesouhlasila a požadovala, aby byl její zdravotní stav znovu přezkoumán.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že v předmětné věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem, a proto je v takovém případě rozhodnutí závislé na odborném lékařském posouzení. Ve věci navrhla provést důkaz posudkem příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“).

Z předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobkyni byla přiznána částečná invalidita od května 2007. Při kontrolní lékařské prohlídce v květnu 2011 byla žalobkyně uznána invalidní pro invaliditu prvního stupně. Dne 22. 9. 2014 žalobkyně požádala o změnu výše invalidního důchodu poskytovaného pro invaliditu prvního stupně z důvodu zhoršení zdravotního stavu.

Dne 23. 10. 2014 byla u žalobkyně provedena lékařkou příslušné OSSZ kontrolní prohlídka ve smyslu § 8 zákona č. 582/1191 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Lékařka OSSZ vyšla ze zdravotní dokumentace ošetřujícího lékaře MUDr. M., odborných nálezů doložených v posudkovém spise a profesního dotazníku ze dne 30. 9. 2014. Lékařka konstatovala, že žalobkyně je invalidní dle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, přičemž se nadále jedná o invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 45 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je dle posudku postižení uvedené v kapitole V., položce 4.4c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Lékařka uvedla, že horní hranici procentního rozmezí zvolila vzhledem k dělnické profesi a dalším komorbiditám, které základní psychiatrické onemocnění ovlivňují. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nemění.

S ohledem na závěry zmíněného posudku OSSZ vydala žalovaná dne 6. 11. 2014 rozhodnutí, kterým podle § 41 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění a pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. b) a c) zákona o důchodovém pojištění žádost žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu zamítla a konstatovala, že žalobkyni nadále náleží důchod pro invaliditu prvního stupně. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí pak žalovaná poukázala na závěry posudku OSSZ ze dne 23. 10. 2014, podle něhož je žalobkyně nadále invalidní dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění pro invaliditu prvního stupně.

Proti tomuto rozhodnutí si žalobkyně podala námitky, ve kterých nesouhlasila s posouzením svého zdravotního stavu. Namítala v podstatě shodné skutečnosti jako v podané žalobě a zdůrazňovala, že její zdravotní stav jí neumožňuje jakoukoliv výdělečnou činnost.

V řízení o námitkách byl zdravotní stav posouzen posudkovou lékařkou žalované dne 4. 2. 2015. Nález posudkové lékařky žalované byl shodný se závěrem lékařky příslušné OSSZ, tj. že zdravotní stav žalobkyně odpovídá invaliditě prvního stupně. Lékařka žalované však při hodnocení poklesu pracovní schopnosti zvolila vzhledem k tíži onemocnění a diagnóze psycholožky nižší číselnou hodnotu než lékařka příslušné OSSZ, a to 35 %.

Ze závěru tohoto lékařského posudku potom žalovaná vyšla při vydání žalobou napadeného rozhodnutí, kterým námitky žalobkyně podle § 90 odst. 5 zákona číslo 500/2004 Sb., správního řádu, zamítla a rozhodnutí vydané v prvním stupni potvrdila. Žalovaná uvedla,

že žalobkyně je na základě posudku ze dne 4. 2. 2015 nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 4.4c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, u kterého je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30 – 45 %. Pokles pracovní schopnosti žalobkyně byl stanoven při dolní hranici ve výši 35 %. Došlo tak ke změně procentního zhodnocení poklesu pracovní schopnosti oproti posudku OSSZ, která zdravotní postižení žalobkyně hodnotila na horní hranici rozmezí, tj. ve výši 45 %. Žalovaná konstatovala, že žalobkyně trpí středně těžkým depresivním syndromem. Zdůraznila, že je pro deprese léčena dlouhodobě od roku 2007, jedná se o periodickou depresivní poruchu se středně těžkou fází a vzhledem k menšímu dopadu onemocnění a diagnóze psycholožky je zvolena nižší číselná hodnota než při prvoinstančním posouzení, tj. 35 %. Ani přítomné komorbidity s jejím dopadem na funkci organismu nedosahují závažnosti, která by odpovídala invaliditě vyššího stupně nebo byla důvodem pro navýšení poklesu pracovní schopnosti.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), v rozsahu a z hlediska námitek žalobkyně, které se týkaly především nesprávného posouzení zdravotního stavu a určení procentní míry poklesu její pracovní schopnosti, přitom byl soud vázán skutkovým i právním stavem v době rozhodování správního orgánu (§ 75 dost. 1, odst. 2 s. ř. s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Předmětem soudního přezkumu bylo rozhodnutí žalované o žádosti žalobkyně o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu podle § 41 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění. Podle § 39 odst. 1 citovaného zákona je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 citovaného zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu 1. stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu 2. stupně a c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu 3. stupně. Způsob posouzení pracovní schopnosti obsahuje § 39 odst. 3 až 8 zákona o důchodovém pojištění a prováděcí vyhláška č. 359/2009 Sb. Jestliže se změnila skutečnost rozhodné pro výši důchodu, nebo pro nárok na jeho výplatu, je zde dán důvod pro změnu rozhodnutí o důchodu. Podle § 41 odst. 3 věty první zákona o důchodovém pojištění se při změně stupně invalidity nově stanoví výše invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity.

Z ústního jednání se žalobkyně i žalovaná omluvily, netrvaly však na odročení jednání.

Protože se námitky žalobkyně soustředily do správného zjištění stupně invalidity, soud doplnil posouzení zdravotního stavu žalobkyně posudkem PK MPSV pracoviště Ústí nad Labem, v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, dle kterého PK MPSV posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového zabezpečení.

Provedený důkaz posudkem PK MPSV byl soudem zhodnocen podle § 77 odst. 2 s. ř. s. Při hodnocení posudku PK MPSV soud zjišťuje, zda byla během posudkového řízení dodržena příslušná zákonná ustanovení upravující činnost PK MPSV a náležitosti posudku, posudek hodnotí z hlediska jeho úplnosti, objektivnosti a přesvědčivosti. Pokud soud neshledá žádné skutečnosti posudkový závěr zpochybňující, respektuje jeho závěr o hodnotě míry poklesu pracovní schopnosti, neboť sám nedisponuje pravomocí hodnotit zdravotní stav posuzované.

V souzeném případě PK MPSV vypracovala posudek v řádném složení, za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie. Soud ověřil, že i když se žalobkyně z jednání PK MPSV omluvila, měla PK MPSV pro posouzení jejího zdravotního stavu dostatek podkladů. Vycházela ze zdravotní dokumentace obvodního lékaře MUDr. M. a posudkové dokumentace OSSZ, včetně odborných lékařských nálezů (psychiatrické vyšetření MUDr. K. ze dne 8. 9. 2014, psychologické vyšetření PhDr. Hrdé ze dne 15. 8. 2014, neurologické vyšetření MUDr. R. ze dne 10. 9. 2014, rehabilitační vyšetření MUDr. M. ze dne 16. 7. 2014, gastroenterologické vyšetření MUDr. P. ze dne 18. 9. 2014 a alergologické vyšetření MUDr. M. ze dne 26. 6. 2014). Posudek PK MPSV obsahuje určení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně dle § 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, za kterou bylo shodně s posudky vypracovanými řízení před žalovanou označeno zdravotní postižení dle kapitoly V., položky 4.4c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. PK MPSV konstatovala, že posouzení zdravotního stavu žalobkyně lékařkou OSSZ je v souladu s platnými předpisy sociálního zabezpečení a neshledala medicínské důvody ke změně posudkového závěru. Na rozdíl od posudkové lékařky žalované, která v posudkovém hodnocení v rámci námitkového řízení stanovila celkový pokles pracovní schopnosti o 35 %, PK MPSV vzhledem k dalším vícečetným komorbiditám zvolila horní procentní hranici stanoveného rozmezí výše uvedené položky dle § 2 odst. 3 uvedené vyhlášky.

Takové odůvodnění považuje soud za postačující a s ohledem na to, že nenalezl důvody vyvracející závěr o hodnotě poklesu pracovní schopnosti žalobkyně, má za to, že uvedeným posudkem PK MPSV bylo prokázáno, že prvostupňové rozhodnutí vycházelo ze správně zjištěného poklesu pracovní schopnosti žalobkyně o 45 %.

Soud proto dospěl k závěru, že v posuzované věci byl zákonný způsobem zjištěn pokles pracovní schopnosti žalobkyně o 45 %. Žalobkyně tedy v době vydání napadeného rozhodnutí nebyla ve smyslu § 39 odst. 2 písm. b) zákona o důchodovém pojištění invalidní pro invaliditu II. stupně. Žalovaná proto nepochybila, když v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 88 odst. 8 zákona č. 582/1992 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení rozhodla, že nebyl důvod pro vyhovění námitkám žalobkyně, námitky žalobkyně zamítla a napadené prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

Soud nijak nezpochybňuje skutečnost, že žalobkyně trpí onemocněním, se kterým jsou spojena omezení a obtíže v jejím každodenním životě. Tento závěr soudu vyplývá z posudku PK MPSV i ostatních posuzujících lékařů, neboť všichni se, jak bylo již uvedeno výše, shodli na tom, že se v případě žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Tento dlouhodobě nepříznivý stav žalobkyně však nebyl při objektivním posouzení takové povahy, aby v tuto chvíli a především za daných zákonných podmínek zvrátil závěr o tom,

že žalobkyně nesplňuje zákonné podmínky pro invaliditu druhého stupně, nýbrž jen prvního stupně.

Ze všech uvedených důvodů nebyla žaloba soudem shledána důvodnou a soud ji proto zamítl postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., neboť neúspěšné žalobkyni náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovaná na ni nemá podle § 60 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. nárok.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Liberci dne 30. července 2015

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.,
samosoudkyně